

לעילוי צשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל זרעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)

הדלקת נרות לשבת - 5:20
זמן קריאת שמע/המ"א - 8:50
זמן קריאת שמע/הגד"א - 9:26
סוף זמן תפילה/הגד"א - 10:20
שקיעת חמה ליום השבת - 5:39
מוצק"ט צאת הכוכבים - 6:29
צאת"כ / לרבי"ט תש" - 6:51

CourtesyofMyZmanim.com

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR / DEDICATE AN ISSUE, OR RECEIVE IT BY E-MAIL FOR YOURSELF AND FOR YOUR SHUL, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

בראתי יצר הדע ובראתי לו תבלין

A TORAH TAVLIN Publication
34 MARINER WAY MONSEY NY 10952

שבת קודש פרשת ויקהל - כ"ב אדר א' תשע"ד Shabbos Parshas Vayakhel - February 22, 2014

לקחי חיים ודברי התעוררות צסדרו עפ"י פרשיות השבוע מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד מישרים בק"ק בית שמש

מאצרותיו של המגיד
לא תבערו אש בכל משבתים כיום השבת וגו' (לה-ג) - בבוות' הבערה לחלק יצאת'

כתב רש"י, "לא תבערו אש-ש מרבותינו אומרים הבערה ללא יצאת (פירוש, שאינה אב מלאכה להתחייב עליה כרת וסקילה, אלא לאו בעלמא הוא **שפתי' חכמים**), וי"א לחלק יצאת'.

וביא' ה'**מזרחי'**, "ופירוש 'לחלק יצאת', בפרק קמא דיבמות פירש רש"י, שלא תאמר אינו חייב סקילה (כרת או חטאת) עד שיחלל שבת בכל המלאכות, לכך יצאת הבערה מן הכלל לחלק, מה הבערה מיוחדת שהיא אב מלאכה וחייב עליה בפני עצמה, אף כל שהיא אב מלאכה וכו', ואילו בפרק קמא דפסחים פירש רש"י, 'לחלק יצאת, שלא תאמר העושה ארבע וחמש אבות מלאכות בשוגג בשבת אינו חייב אלא חטאת אחת, דהא חד לאו איכא בכולהו וחד כרת, לפיכך פרט בה בפני עצמה, להקיש אליה ולומר לך, מה היא מיוחדת, שהיא אב מלאכה, וחייבין עליה לעצמה, אף כל שהיא אב מלאכה חייבין עליה לעצמה'.

וכן משמע ממבייתא דפרק כלל גדול, ד'תנאי, רבי נתן אומר, 'לא תבערו אש בכל מושבותיכם' מה תלמוד לומר, לפי שנאמר, 'ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם, אלה הדברים וגו', ששת ימים תעשה מלאכה וגו', דברים, הדברים, אלה הדברים, אלו שלושים ותשע מלאכות שנאמרו לו למשה בסיני, (ש'דברים משמע תרי, ה' לרבות חד, דרי שלושה, אלה בגימטריא שלושים ושש, דרי שלושים ותשע' [רש"י שבת ע. ד"ה דברים]), יכול עשאן כולם בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת וכו', ומדקתני "יכול עשאן כולם בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת', משמע, שאם עשה רק ארבע וחמש אבות מלאכות בהעלם אחד חייב חטאת, דאם לא כן, "יכול אינו חייב חטאת אלא אם עשאן כולן בהעלם אחד' מביעי ליה'.

והמשך והקשה "ודברים הללו עם ההיא דיבמות סותרים זה לזה, דממה שפירש ביבמות משמע, דאי לאו לא תבערו' הוה אמינא, שאם חילל שבת בכל המלאכות פחות אחת אינו חייב סקילה וכרת, עד שיחלל בכל המלאכות, ואם כן, אם חילל שבת בשוגג בכל המלאכות פחות אחת, וכל שכן בארבע או חמש מהן, אינו חייב חטאת, מאחר שאין בודונו כרת וסקילה, שכל שזדונו כרת שגגתו חטאת, וכל שאין דונו כרת אין על שגגתו חטאת, ואילו מהבירייתא דפרק כלל גדול ומפירוש רש"י דפסחים משמע, דאי לאו לא תבערו' הוה אמינא, שהעושה ארבע וחמש אבות מלאכות בשוגג חייב חטאת אחת'.

ויישב ה'**דברי דוד' (לט"ו)**, "זלק"מ, דוודאי התורה באה להיזהר מכל טעות ששייך לטעות, ואין לא הטועים שווים, דזה הטועה לסבתו כך, וזה כך, ואין שייך להקשות אדריי אלא אחר האמת, וכאן יש סברה לטעות שאינו חייב על כולן אלא אחת, ויש סברה לטעות ולומר, שוודאי חייב על אחר ג"כ, אלא שאם עשה הרבה שאינו חייב אלא אחת, ואין כאן סתירה מטועה זה לטועה אחר'.

רעיונות והתחזקות באמונה ובעבודת הש"ת מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

טיב התבלין
כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה' (לה-ה) - העיקר היא נדיבת הלב
אזנה מבואר שנדרש מן האדם בכל הענינים שיתן את לבו להקב"ה, ואם יחסר לו להאדם את נדבת הלב, דהי יוכל להיות משופע בזהב וכסף עד אין שיעור, ובכל זאת ימצא תמיד באמתתו מאה ואחד סיבות ותירוצים על כך שאינו מחויב ואינו יכול ליתן, ומאידך זה האיש אשר זכה לטוהר הלב, וכל תשוקתו ורצונו הוא לעשות נחת רוח לאביו שבשמים, דריי אף אם פרנסתו הדיוק המצומצמת, לא מנע את עצמו בבוא דבר מצוה ליתו, ויעשה כל טעדיק שבעולם שלא להתמייך את המצוה שנדרמנה לפתחו.

בומנו של **האר"י הק' ידוע** היה איזה רב שדרש בבייכ"צ על ענין לחם הפנים שהיה בבית המקדש, והאריך לתאר את גודל הנח"ד שהיה להקב"ה מעבודה זאת, ומאז דרב ביהמ"ק אין לתאר את גודל צער השכינה שכביכול חסר לו להקב"ה את לחמו. בין הנוכחים היה יהודי פשוט ותמים ששמע את הדברים וקלט אותן בשיא הפשטות, ובהגיעו לביתו סח לאשתו את דבריו של הרב, ונמלכו שניהם יחד שמעתה יאפו כל ע"ש שני חלות ויהיה מגופה בשלש עשרה נפה, ואכן בע"ש קיימו את מחשבתם ואפו את החלות, ובגמר האפי' נטל את החלות והכניסם אל ארון הקודש וחזר לביתו.

כעבור שעה מועטת הגיע השמש אל הבייכ"צ ופתח את ארון הקודש בכדי לסדר את ספרי התורה, והנה הוא רואה לגנז ענינו שני חלות טריות וטעומות מיד התורה להקב"ה שהוזמן לו חלות לשבת ולקחם, ואותו הדבר חזר על עצמו כל שבוע, לא היה גבול לשמחתו של זה האיש בראותו איך שהקב"ה מקבל מנחתו, וכך נמשך הדבר למשך זמן רב והנה באחד מן השבועות בע"ש כאשר הגיע הלה עם החלות כהרגלו מידי שבוע, בדיוק באותה שעה היה הרב נוכח בבייכ"צ והנה הוא רואה לתמהונו איך שהוכפרי לוקח שני החלות ורוצה לשים אותם בארון הקודש, מיד קרא אותו הרב אליו ושאלו לפשר מעשהו, והואו סיפר לו להרב כי זה כבר תקופה ארוכה שהוא נותן מידי שבוע שני חלות להקב"ה והוא מקבל את מנחתו ממנו, כשמוע הרב את תשובתו קרא מיד אל השמש ושאלו מי נוטל את החלות כל שבוע מן ארון הקודש, הלא התנגל ואמר כי לקחו לעצמו היות ויש לו משפחה עניה ואין לו במה לפרנסם, כאן פנה הרב אל הכפרי ותמנים ההוא והתחיל לחוכיחו כי לא זו הדרך וכי אין הקב"ה צריך ללחמו. הכפרי הוה חזר לביתו בפחי נפש ולא ידע את נפשו מדוב צער, כי בגודל תמימותו חשב לעשות נחת רוח להש"ת, וכאן בא הרב ומוכיחו על פניו שלא די בזה שהקב"ה לא קיבל את מנחתו אלא עוד עשה בזה עוול. לא עברו שעות מועטות והנה האר"י הק' הגיע אל אותו רב ואמר לו: ידע לך! יש נתעורר עליך קטרוג גדול בשמים, היות ומיום חזרובן הבית מאז נתבטלה העבודה של לחם הפנים לא היה לו להקב"ה כזה נחת רוח כמו שעשה היהודי הוה בתמימותו, וכאשר אתה גרמת לבטל זה הנחת רוח מאת הש"ת נגזר עליך גזר דין מיתתהתודור לכתוב צוואה בישותך, כי מחר כבר לא תהיה בין החיים.

הקדמך הנגלמך מן הספר הזה הוא עצום ביותר, ויש בו בכדי ללמד על כמה שיעיק הנגמך בחשיבות פעולות האדם הזה כפי שזרד לבו וכוונתו הטובה ורצונית, ויהי' מלפני אש"ב שנוכה לטהר לבנו ומחשבותינו, וישכך הש"ת שכניתו בתוכינו אכ"ה.

צמשל: The donations for the *Mishkan* were necessary to serve as an atonement for the terrible sin of the golden calf that was perpetrated by the Jewish people. It meant that they now needed to give of their time and especially of their money

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY למעשה הלכה

Forgotten and Little Known Halachos and Customs (71)
Hilchos Tzitzis: In our ongoing discussion about garments and other “clothing-like” objects that might have the status of a four-cornered garment and thus be obligated in the *mitzvah* of *Tzitzis*, we mentioned that in some cases, one can round off a corner of the garment to get around the obligation of *Tzitzis*.

Scarves. Some people wear large scarves that, when unfolded, are quite wide and might contain the minimal width amount to be obligated in *Tzitzis*. **R’ Avraham Chaim Naeh ZT”L** holds that a Talmudic *Amah* - the minimum width of a garment that is obligated in *Tzitzis* - is approx. eighteen inches. Some opinions hold that even three quarters of an *Amah* is enough, putting even standard-size scarves very close to the amount requiring *Tzitzis*.

Reasons for Being Lenient. There is a clear and long-standing custom to be lenient and not even bother to round off a corner.

- Since the garment (scarf) is made to use in its folded state, we measure it in its folded state, and as a result, there is not enough width for a *Tzitzis* obligation (1).
- We rely on the opinion mentioned in previous issues that a garment draped over one’s body is not obligated in *Tzitzis*. This might not apply if one tied the scarf around his neck.
- We combine a logic mentioned in **Darkei Moshe** (2) that only

הוא היה צמר ...
Chortkover Rebbe, R’ Duvid Moshe Friedman ZT”L would say:

“*Moshe Rabbeinu* gathered together the entire Congregation of *Bnei Yisroel* and said to them: ‘*These are the things which Hashem has commanded you to do.*’ Every Jew approaches a *mitzvah* with his own thoughts and intentions, according to his intellect and understanding. Yet, the physical performance of the *mitzvah* is carried out in the same manner by all. Moshe was able to assemble all the Jews in true unity because the performance of *mitzvos* is common to all Jews, irrespective of other differences.”

Sochatchover Rebbe, R’ Avraham Borenstein ZT”L (Avnei Nezer) would say:

“*‘And every wise-hearted woman spun with her hands, and they brought spun wool.*’ The **Seforno** writes that the men gave permission to their wives to donate material to the construction of the *Mishkan*, as it says, **וַיְבֹאוּ הָאִשָּׁוִים** על, *‘The men came with the women.*’ The question still remains though: how were these same Jewish woman permitted to donate their handiwork - the wool that they spun with their own hands - to the *Mishkan* without permission from their husbands? Don’t the products of married woman’s hands belong to her husband? The answer is that a woman’s handiwork only belongs to her husband when her husband is supporting her. In the wilderness, though, the Jews lived on *Mann* and were supported by *Hashem* - so the husbands did not have to support their wives!”

A **Wise Man** would say:

“Success is not measured by how high you have climbed but by how many people you have brought with you”

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

Tuvia's

SEFORIM, JUDAICA & GIFTS
845.426.0825 Fax 845.426.6411

M

SEFORIM, JUDAICA & GIFTS
845.426.0825 Fax 845.426.6411

Merockdim

26 Parker Blvd.
845.362.0287

for a higher cause. This lesson applies to Jews in every generation. *Tzedakah* is not only a means to help the poor but also a means to help ourselves. It is our continuous *Teshuvah* from the *Egel* and it serves to protect us in our daily lives.

מאת מו"ה ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

if the four corners of the garment are positioned - two in front and two in back - is there a *Tzitzis* obligation. However, in the case of a scarf, all four corners end up in the front.

If a Talis Gadol Falls Off. In the middle of davening, if a person’s *Talis Gadol* falls off, there is a debate among the *Poskim* if one is required to make another *beracha* when redonning his *Talis*. The **Mishna Berura** (3) says that one must make a new *beracha* because since it fell off against his will, it is like he “lost control” and the power of his *beracha* expires. He adds (4) that even if he is wearing a *Talis Katan*, as we all do, nevertheless he still must repeat the *beracha*. Many *Poskim* argue on the words of this *Mishna Berura* for two reasons:

- The **Machatzis Hashekel** (5) writes that the fact that one is wearing a *Talis Katan* means the *mitzvah* has not completely left him even for a moment and no new *beracha* is necessary.
- Since it is customary to wear a *Talis Gadol* during the entire davening, it is like one has an automatic mindset to keep wearing and redonning his *Talis* till the end of davening. Thus, the *mitzvah* has never left him and no new *beracha* is necessary. If one does like the *Mishna Berura*, he has upon whom to rely, however, in this case many follow the *psak* of the **Imrei Yosher** (6) and **Maharsham** (7) and do not say a new *beracha*.

(1) מהר"ם ברב ברוך תשובה רפ"ז (2) דרכי משה אר"י י' (3) משנה בורה חולט (4) עיין שער הצנין שם (5) מחצית השקל חכ (6) שו"ת אמרי יושר בט (7) שו"ת מהרש"ם דקמח

כל הציבור מתבקשים להתפלל עבור החולה מרן רבי שמריהו יוסף נסים בן בתיה נ"י בעדן שאיך חולי ישראל

מעשה אבות... סימן לבנים

ויעש בצלאל את הארון וכו' (ז-א) - פרש"י לפי שנתן נפשו על המלאכה יותר משאר חכמים נקראת על שמו עב"ל.

Rashi writes: “*Betzalel made the Aron - since he gave his heart and soul to the work more than all the others, therefore it is called by his name.*” We learn the concept of *Mesiras Nefesh* for the *Torah* - the *Aron* - from none other than Betzalel.

Any discussion on *Mesiras Nefesh* for *Torah* study would be remiss if it didn’t recall the “Sweltering Days” - as **R’ Shmuel Berenbaum ZT”L** would call them - the days of *Torah* in Shanghai. In 1941, when the *Mir Yeshivah* moved from Lithuania to Japanese-controlled Shanghai, China, the Jewish refugees settled in the large *Beis Aharon* synagogue in Shanghai, which contained a very large study hall, as well as a massive kitchen and eating hall. Rooms were rented in the Hongkou (ghetto) of Shanghai, and two nearby buildings were purchased and transformed into dormitories. The *yeshivah’s* 400 students pursued their studies as if nothing existed outside the four *amos* of the *Beis Aharon* synagogue. Far from their homes and their families, cut off from the war-stricken world, where the blood of European Jews flowed, the students of the *Mir Yeshivah* sat in the *Beis Aaron* synagogue and immersed themselves in *Torah* learning.

The summer in Shanghai was especially difficult, for the stifling heat made people sweat profusely. It was so hot that it became impossible to touch the metal feet of the *shtenders* due to the tremendous heat which they absorbed. The students used plastic sheets and cut a rectangular window into them, the width of a line of text. These sheets were placed on the written page to prevent their sweat from smudging the ink, and they wrote commentaries on the pages through this window.

During this time, R’ Shmuel and his *chavrusa* (study partner) the *Gaon R’ Nochum Partzovitz ZT”L*, completed two *Sedorim* (orders) of the Talmud, *Nashim* and *Kodshim*. They adhered to a regular learning schedule that began with the afternoon study session, and ended at three o’clock in the morning after a slight break for *Maariv*. R’ Shmuel described the infernal heat that existed in the Shanghai ghetto, as well as the many cases of fainting that he experienced and the rivers that he sweated. These rivers of sweat, he would later recount, prevented him from writing his *Torah* commentaries on the page without the writing getting smudged and erased. He also recounted how the terrible darkness imposed during the night, due to the fear of allied bombing, showed him how it was possible for complete darkness to reign outside - without light and without hope - and yet inside there was a precious light that pierced the pages of the *Gemara*.

Although the war had ended in Europe in May of 1945, battles were still raging on the Pacific front during the summer of 5705, when the United States gradually began to invade Japan, and Shanghai became a favorite target of heavy and horrific bombing raids. Next to the *yeshivah* building were two targets favored by the Americans, whose aerial bombardments were methodical and precise. One target was a building housing the main offices of the Japanese navy, while the other was a police building that had been disguised as a hospital, but had been uncovered by American intelligence. Even though both buildings were constantly under attack, no bombs ever touched the *yeshivah*.

Later, R’ Shmuel recounted that he would customarily see terrifying sights on his way to the *yeshivah*: the dying and “living dead” being piled up into heaps. Although the students would see this on a daily basis, they never altered their rigorous study schedule. What was even more amazing was that from the *yeshivah* windows, they could look out every morning and see the terrified faces of Chinese and Japanese citizens, men women and children, flooding the *yeshivah* courtyard in great numbers at the start of each bombing raid, for word had spread all throughout the city that the *yeshivah* was a safe haven - that no bomb ever came within the confines of the Jewish synagogue. Indeed, numerous bombs fell on Shanghai both day and night, yet nothing fell upon the holy *yeshivah*. There were thousands of pounds of explosives dropped on Shanghai during that horrifying time, yet the students continued to learn *Torah* and always remained protected.

The holy *Mashgiach*, **R’ Yechezkel Levenstein ZT”L** described the situation as follows: “During those five years of exile, R’ Shmuel Berenbaum literally sustained the *yeshivah* for us by the power of his *hasmadah* - incredible diligence!”

משל למת הדבר דומה

קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה' והב ובכם ונחשת וגו' (לה-ה)

משל: In the *yeshiva* of **Chacham Chaim Pinto ZT”L**, there was very little that could make the *Rav* leave his study session in the middle, so when the students saw his stand up one day in the middle of learning and leave the *Beit Midrash* without notice, they followed him. They found him standing on the side of the road waiting for someone.

Moments later a wealthy man, a resident of the area, came by. The *Rav* greeted him with a smile, speaking to the man and asking him to give *tzedaka* for the poor in town. The man was stingy, however, and he refused to give any

charity, even to the *Rav*. Seeing that the man had no intention of giving *tzedaka*, the *Rav* told his attendant to follow the man, “for he might die without reciting *Shema*.”

When he arrived at the man’s home, the saw the man collapse and die, and the servant immediately recited *Shema* for him. Upon returning to the *Beit Midrash*, the *Rav* summoned him and explained that he had seen a severe decree hanging over the head of the wealthy man, and had tried to save him through the *mitzvah* of *tzedakah*. However, the man’s stinginess cost him his life.

ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה ... ואחליאב בן אחיסמך למטה דן וגו' (לה-לד)

Without exception, every Jew participated in the building of the *Mishkan*. Each contributed as much as he was able. The contributions, however, were not equal in value. As no specific amount was required, some donated less and some donated more, according to their individual inclination and ability and “*that he do so for the sake of heaven.*” There were contributions of gold and silver, and contributions of oil and wood, if that was all a person was capable of donating. Significantly, the type of contribution a Jew offered had nothing to do with his connection to the *Mishkan*. The *Mishkan* belonged to every Jew in equal measure: the rich man whose donation was extremely valuable, and the poor man whose donation was more humble. Every Jew was connected to the *Mishkan* to the same degree.

The **Lubavitcher Rebbe, R’ Menachem Mendel Schneerson ZT”L** explains that although the individual contributions may have varied, the intention behind these donations were always the same. Every single Jew wanted to build the House of *Hashem*; all Jews shared equally in its construction. Moshe emphasized this equality among Jews, regardless of their donations, when he said, “*See I have called by name Betzalel the son of Uri, the son of Chur, of the tribe of Yehudah ... and Oholiav the son of Achisamach, of the tribe of Dan.*” Betzalel and Oholiav were placed in charge of all the artisans who worked on the *Mishkan*.

Betzalel came from a very well-connected and prestigious family. He was the grandson of Miriam, from *Shevet Yehudah*. Oholiav, by contrast, was not distinguished by his lineage. A grandson of one of the maidservants, his tribe of Dan occupied a much lower rung on the social ladder. And yet, both men were appointed to oversee the holy work. In building the *Mishkan* all Jews were equal. It makes no difference if one is rich or poor, a descendent of the most exalted parentage or a child of the simplest pauper. The only qualifier is that the Jew’s heart be directed toward heaven!

EDITORIAL AND INSIGHTS
ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...

בבד שבת

Shabbos is the “מקור הברכה” - the source of blessing for every Jew. Any blessing that we hope to see during the week is rooted in *Shabbos*. *Shabbos* is called a “Tavlin” - literally a “spice” that makes everything taste and feel delicious. But if you are so exhausted that you can’t keep your eyes open at the *Shabbos* table, then you certainly cannot experience the “Taste of *Shabbos*.” The **Ben Ish Chai, Chacham Yosef Chayim ZT”L** writes that the word “תבלין” has the same letters as “יתן לב” - one must GIVE HIS HEART, making an effort to prepare for *Shabbos* in order to feel the *kedusha* and receive it’s blessings.

However, it is not enough to get all fired up and excited on the day of *Shabbos* itself. Oh no! You are 6 days too late! The **Chasam Sofer ZT”L** tell us that the *posuk*, “*Do not kindle a fire in your home on Shabbos,*” means that a person must kindle a fire in his home and heart, a passionate burning love for *Hashem* BEFORE *Shabbos*, not only ON *Shabbos*! That fire must be kindled by the Sunday before, and on each following day of the coming week, he must fan the flames so that when *Shabbos* arrives he is ready to experience the “Tavlin” to its fullest! Many people make an effort to prepare themselves physically and spiritually for *Shabbos*. This could mean preparing a special dish, learning about “קרבת אלקים” or even taking a nap on Friday afternoon! One should prepare on *Erev Shabbos* so that he can truly give over real *Torah* values and proper *Hashkafah* to his children. Where better a place to get it then at the *Shabbos* table? How will they give it over to their children if they don’t get it there? Whatever you do, just make sure to be ready to truly envelop and be uplifted by our treasure, a gift called *Shabbos*.

והנשאים הביאו את אבני השתם ואת אבני המלוואים לאפור ולחושן וגו' (לה-כו)

Rashi tells us that the *Nesiim* (princes) lost the letter “י” from their title as a form of punishment for their peoples’ donations, and resolved to donate whatever materials were lacking. They considered this to be quite a generous gesture, for they expected a large deficit in the collection process. But to their surprise they found that the people, in their great enthusiasm, had actually supplied much more than was necessary for the building of the *Mishkan*. The princes investigated what options were still available to them, and eventually donated the precious stones of the *Kohen Gadol’s* vestments. Because the princes postponed their donation to the *Mishkan* until the very end, Rashi, in the name of the *Medrash* tells us, a letter was deleted from their name.

One may wonder: The princes had no way of knowing that the people would meet all the requirements of the *Mishkan*, and they, as princes, saw fit to guarantee that whatever deficiencies would occur would be covered by themselves. Shouldn’t they have been commended for their plan of action, not censured?

R’ Reuven Grozovsky ZT”L explains that the goal of building the *Mishkan* was not for the purpose of providing a place for *Hashem* to dwell. The collection of the gold and silver and other items was not for *Hashem’s* benefit, as the prophet says, “*Mine is the silver and Mine is the gold, the word of Hashem.*” (חגי ב-ח) The point of the building of the *Mishkan* and more importantly the collection of its materials was to supply the people with an opportunity to serve *Hashem*. When one serves *Hashem*, his entire focus must be on doing His will. No other calculations may enter into one’s *Avodas Hashem*. Thus, the only appropriate reaction in the case of the *Nesiim* was to respond with enthusiasm and immediate action in order to begin the fulfillment of *Hashem’s* command. Any delay, even when it is born of the most lofty considerations, betrays a shortcoming in one’s attitude of devotion to implementing *Hashem’s* will.

FROM THE WELLSPRINGS OF
R’ GUTTMAN - RAMAT SHILOM

לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת (לה-ג)

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensofshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead